

CUGIEL (5) *sb m*

e jasne.

sg N cugiel (3). ◇ pl A cugle (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Pas rzemienny służący do kierowania końmi: lejc, wodza; lorum Mącz, Calep, Cn; habena Calep, Cn (5) : Lorum, Rzemień/ Cugiel rzemienny. Mącz 197d; Szle/ Pufzliżká/ Nagłowki/ Cugle/ ták předáwác/ Iákořmy vřtáwili/ inaczey nie dáwác. BielSat C2 [idem] BielRozm 17; Habena – Vzda, cugiel. Calep 468a, 613b.

Synonim: wodza.

MM